

Veliké moře

capo 2

Ve - li - ké mo - ře, jsi krás - né jak sen, jak o - hni - vě pla - neš, když
 lou - čí se den. Když na ska - lách v pří - bo - ji prv - ně jsem stál, tvým di - vo - kým
 vl - nám jsem srd - ce své dal. *Ref:* Be - le - ga - er, ó Be - le - ga - er,
 jak v pří - bo - ji pí - seň tvá zní, Be - le - ga - er,
 ó Be - le - ga - er, ko - lik jen tou - hy je v ní.

Veliké moře, jsi krásné jak sen,
 jak ohnivě planeš, když loučí se den.
 Když na skalách v příboji prvně jsem stál,
 tvým divokým vlnám jsem srdce své dal.

Ref 1: Belegaer, ó Belegaer,
 jak v příboji píseň tvá zní,
 Belegaer, ó Belegaer,
 kolik jen touhy je v ní.

Však tehdy, když Ossë bouří zlobou svou,
 tu mraky černé nesou chvíli zlou.
 Když dřevo praská a klesá už loď,
 kruté je nalézt smrt v objetí vod.

Ref 1:

Přesto však vyplout zas teď bych si přál,
 rád bych na lodi pod plachtami stál.
 O závod s větrem zas chtěl bych se hnát,
 snad bude tentokrát příznivě vát.

Ref 1:

Ref 2: Belegaer, ó Belegaer,
 na Západ odplout už smím,
 Belegaer, ó Belegaer,
 však zůstanu s tebou, já vím.